

טנק מצרי הרוס בסיני: זה קרה מפני שנאצר ערך את צבאו לאורך הגבול הישראלי

לא עזרו דבריהם הסבר של שר-ההגנה המצרי באוני שגרירים זרים, כי מצריים אינה מעוניינת בהסתבכות צבאית. לא עזרו הרמזים, כי גמאל עבד אל-נאצר רוצה רק קלף תעמולתי, כדי להשיב לסענות אויביו הערביים ולהוכיח שאינו אויש לבעיית פלסטין. לא עזרו דבריהם הפרשנות, כי הרמטכ"ל המצרי אילך את הסורים להתחייב לבל יעשו כל פעולה שתדחוף את צה"ל לפעולה, ובצורה זו גם תימנע האפשרות של הסתבכות הצבא המצרי.

כאוויר ריחף על כבד של מלחמה. לא נגד סוריה החלשה, בעלת הצבא המפוסכך והמגור. חף. כי אם מלחמה נגד מצריים.

מי ירוויח?

ל מי תועיל המלחמה הזאת?
לפי כל החישובים הישראליים-הטהורים, אין הכרח במלחמה עם מצריים. אפילו המונח החביב על המישטר, "מלחמה מונעת", אינו מתאים למצב שנוצר. כי אם ערב סיני התרכזה כל התעמולה הרישמית על הגירסה שהצבא המצרי עומד לתקוף את ישראל, ולכן יש לקדם את התקפתו בהתקפה ישראלית — הרי שבמשך השנים שחלפו מאז חדרה ההכרה, כי עבד אל-נאצר באמת אינו חושב לתקוף את ישראל, לפחות בעשר השנים הקרובות. כלומר: אם אמנם חושב נשיא מצריים, כי לא יהיה לו מנוס מלתקוף את ישראל — יעשה זאת בעוד עשר שנים. אם צה"ל יצליח עכשיו להנחית מהלומה קשה על הצבא המצרי — האם זה ימנע בערו מזהתארגן מחדש לקראת אותו תאריך שנקבע — אם אמנם נקבע — בעוד עשר שנים? הקו האנטי-ערבי של ישראל יחל נצחון. המוראל בתוך

שטולץ, מנהל שרותי השידור של האימאם באדר. לשליח להחונד, שראיין אותו במיפקדת האימאם בתים, אמר: "אנו משדרים השכם והערב שהדיקטטור המצרי פועל בשרות הציונים. האיין הוא מרשה לספינות ישראליות לעבור דרך מיצרי עקה? האיין הוא מחזיק את צבאו כצבא פלישה בתימן במקום לשלוח אותו לשחרר את פלסטין?"

את משכורתו מקבל שטולץ בזהב סעודי. הטכנאים של שרותי השידור שלו הם כולם אנגלים, השייכים למה שמכנים "האינג'ן" — גוף מיפתורי, המנוחה מלונדון על ידי אנשי-ביון לשעבר, הקודמם סטרלינג והמיוזר ברוק. אפשר גם להזכיר את שידורי המלך חוסיין. אנחנו עומדים בחזית מול ישראל. אנחנו לוחמים לשיחרור הארץ השדודה! איפה הצבא המצרי? מדוע הוא מסתגר מאחורי גבו של כוח-החירום של האו"ם? ממה פוחד עבד אל-נאצר?

כאשר שידורים אלה חוזרים יום אחרי יום, לילה אחרי לילה; כאשר לקונצרט הצורמני הזה בשפה הערבית מוסיף צה"ל את הר המהלומה האווירית של היל באפריל; כאשר המהלומה האווירית דוחפת את הסורים לפעור

ט נקים, תותחים, הליקופטרים, מטוסים וגיסות שיריון. איראפטר היה, במשך שבוע שלם, לצפות בטלביזיה המצרית מבלי לראות את המבול המלחמתי האדיר, הגועש לעבר סיני וגבול ישראל.

ובכל שידור, ההצהרה החד-משמעית: "אם תקוף ישראל את סוריה — יתערב הצבא המצרי!" המחשבה שכל שופרות-ההסברה המצריים רצו להחזיר היתה, כי הצבא המצרי תפס עמדת-כוח.

האמת היא שהוא הכניס את עצמו למלכודת. כל מי שיש לו מושג באסטרטגיה יודע זאת. אני מניח שגם גמאל עבד אל-נאצר יודע זאת. מדוע בכל זאת שלח את צבאו לסיני?

לא נגרר למלכודת

ה מדיניות המוצהרת של נשיא מצריים היא, שאין המדינות הערביות מסוגלות עתה, ולא תהינה מסוגלות בעתיד הקרוב, לחסל את ישראל. לכן אין טעם להסתכן בהפתקות צבאיות, או אפילו לדבר על מלחמה. הוא אישית הסיק את המסקנה, שאירי את גבולו עם ישראל חשוף כימעט לגמרי, פרט לכוחות-הגנה קטנים — ופרט לנוכחותם של חיילי האו"ם.

נאצר נכנס

לתוך מלכודת

ישראל יתרום. זה הכל. כי ברור שאין לדבר על כיבושים. זה הכל — מבחינה ישראלית מיידית. אבל זה לא הכל מבחינה מרחבית ובין-גושות. התוצאה העיקרית של מלחמה כזו לא תהיה בחזית הישראלית-מצרית. היא תורגש בחזיתות רחוקות מאוד: ● מפלה לצבא המצרי בסני תשאיר את עבד אל-נאצר ללא עתודה צבאית כמצריים. הוא יצטרך לשקול אם אין הוא חייב להוציא את צבאו מתימן ולהחזירו הביתה. ● הוצאת הצבא המצרי מתימן פירושה: סילוק האיום הממשי, המאיים כיום על סעודיה ועדן. ● חיסול איום זה הוא אחת המטרות החשר בות, ברנע זה, שי ארצות-הברית ובריטניה. ● שינוי זה במאוזן-הכוחות יחזק את סעודיה ואת ירדן. ● במישחק הזה סוריה הופכת להיות גורם חסרי-שיבות כימעט. כל כת תוכל לבצע בה הפיכה ולהפיל את המישטר — עם או בלי עזרה מן החוץ.

אינטרסים זרים

מלחמה כזאת — האינטרס הישראלי הוא מישני, ואין לו כל קשר אמיתי עם חבלות אל-פתח בצפון. כי גם לאחר שמלחמה כזאת תתנהל, אין כל ערובה שהטורים לא יחדשו את התזירות. להיפך. אם כן — האינטרסים העיקריים הם זרים. אסור שצה"ל ישרת אותם.

לותיחבלה שהן מטופשות לא פחות מאשר הן נפשעות; וכאשר איומו לוי אשכול ויצחק רבין מעוררים בהלתי-מוות בסוריה — כאשר כל ההמולה הזאת מיתדפקת על ראשה של קאהיר — עשה עבד אל-נאצר את הטעות הגדולה שלו. הוא שכח את ההחלטה הנחושה שלו. הוא שכח שאין צבאו מסוגל להתמודד בהתקפה חזיתית עם צה"ל. הוא שכח שאם קשה לישראל לחתום בשתי חזיתות קרובות יחסית, הרי קשה לצבא המצרי אלף מונים לחתום בשתי חזיתות המרוחקות אחת מן השנייה אלפי קילומטרים, ושכל אחת מהן רחוקה מאוד מבסיסיה-האספקה במצרים. הוא שכח את כל זה — ונכנס למלכודת.

החזית — בדרום

ך, תוך שעה אחת, עבר מוקד המתחות מסוריה למצריים. הסורים, בצריחה ההיסטרית שלהם, הודיעו כי ישראל ריכזה מולם 15 חטיבות. לא פחות ולא יותר. לא היה צורך בשום פרשנות צבאית מוסמכת, כדי לקבוע כי זהו שקר גס. כל מטיל בגליל, כל נהג אוטובוס בקו טבריה, כל תייר בטיוול מודרך, יכול היה להיווכח לדעת, שצה"ל לא התרכז בצפון, למרות ההצהרות של דמשק. אבל כאשר החלה קאהיר מכריזה על ריכוז צבאה בדרום — הגיב על כך צה"ל רישמית. בהודעה של דובר צה"ל, נאמר כי צבא ישראל נוקט "באמצעים המתאימים" מול הריכוזים המצריים. כל אזרח בישראל, שמלאו לו 18 שנה, יודע מה פירוש ההודעה הזאת.

הוא סירב להיגרר למלחמה כאשר סוריה זעקה לעזרה, למחרת פעולת-התגמול נגד נוקייב. הוא סירב להיגרר למלחמה, גם כאשר הפעלת המוביל-הארצי עוררה היסטריה בין התעמולנים הערביים. הוא סירב להיגרר למלחמה, גם כאשר פגע צה"ל בעבודות ההטייה בסוריה. הוא סירב להיגרר למלחמה, גם כאשר ניסו רוב מלכי ונשיאי ערב לחזוף אותו לכך, בשלוש ועידות-פיסגה. הוא סירב להיגרר למלחמה בעקבותיו של אחמד שוקיירי, והטיל סיקוח מרסן על צבא השיחרור הפלסטיני. הוא סירב להיגרר למלחמה למחרת ההתקפה הגדולה על כפר סמוע, חרף הילגול והבוז ששפך עליו המלך חוסיין. הוא סירב להיגרר למלחמה, גם בשעה שי המוראזים הישראליים שלטו בשמי דמשק.

מאת

שלום כהן

וחיסלו את מיטב אוניו של היליה-אוויר הסורי, והנה, לפתע, החל מנופף בטיילים שלו, ומשגר את צבאו לסיני. הוא אף ביקש מכו-החירום של האו"ם לעזוב את עמדותיו, כדי שהדרך תהיה פנויה לפני גייסות מצריים, היוצאים ללמד את צה"ל לקח. מדוע עשה זאת?

הוא שכח

ה הסבר המיידית, הנראה לעין, הוא האיום הישראלי לתקוף את סוריה. אבל יש הסברים נוספים, שלא כל כך נראים לעין ממבט ראשון. הסברים אלה קשורים בירדן, בתימן המלוי כנית, בסעודיה. כלומר: כל אויבי עבד אל-נאצר. אסטר לצטט, למשל, גרמני בן 55 בשם ד"ר הרברט